

جلوهای پایداری در آثار داستانی محمد مسعود

تاریخ دریافت: ۹۹/۰۳/۲۳

تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۴/۲۵

کد مقاله: ۱۸۰۸۲

امید روستا^۱

چکیده

محمد مسعود، معروف به م. دهاتی، از نویسندگان دوره پهلوی اول است. وی با داشتن زبانی تند و آتشین، مایه رسوایی حکومت پهلوی می‌شد و همواره با احساسات میهن‌پرستانه و قدرت بیان خود، مفاهیم و مضامین والای انسانی را در آثار خود به نمایش می‌گذاشت. نثر داستانی وی، نمونه ارزشمندی از ادبیات پایداری است به طوری که وی چنان درد و رنج مردم مظلوم را درک می‌کرد که همیشه نگران سرنوشت این کشور و مردم آن بود. قلب وی برای درک آینده‌ای روشن برای این سرزمین می‌تپید. وقتی ظلم و ستم دستگاه حکومتی را بر مردم بیچاره مشاهده می‌کرد، استبداد خارجی برایش سهل می‌شد. بنابراین، تنها تسکین‌دهنده قلب وی، کوشش فراوان در رسوایی سران دولتی است. در این راه دست به توصیفات فراوان در جهت نقد اوضاع می‌زند. چشمان بیدار وی چنان سرمه کشیده است که اغلب ردالت‌کاری‌های حاکم بر جامعه را بر سر دار نموداری قرار می‌دهد و همگان را به مبارزه و پایداری در برابر ظلم و ستم فرا می‌خواند. این پژوهش بر اساس روش کتابخانه‌ای و سندکاوی، در جهت بیان جلوه‌های پایداری در آثار محمد مسعود است و نشان داده است که داشتن روحیه جسارت و آزادگی، احساس حب وطن، داشتن امید به آینده، دعوت به برپایی انقلاب، بیزاری از دستگاه دولتی، نقد اوضاع ایران، ترسیم چهره بیدادگری و ... از مهم‌ترین جلوه‌های پایداری در نثر داستانی محمد مسعود است.

واژگان کلیدی: محمد مسعود، نثر داستانی، ادبیات پایداری، دوره پهلوی، اوضاع ایران.